

દાનિયેલનું પુસ્તક - નંબર પંચાવન

પ્રવચનાત્મક વણાટનો અનાવરણ: દાનિયેલને ગેબ્રિએલનું પ્રકટીકરણ

Jeff Pippenger

2024-01-19

યિરમિયાહની ભવિષ્યવાણીમાં દર્શાવાયેલા બંદીવાસના સિતેર વર્ષો, તેમજ મૂસાની શપથ અને શાપને દાનિયેલ સમજી ગયો ત્યાર પછી ગેબ્રિએલ તેના પાસે આવ્યો.

તેમના રાજ્યના પ્રથમ વર્ષમાં હું, દાનિયેલે, પુસ્તકો દ્વારા વર્ષોની સંખ્યા સમજ્યો, જેના વિષે યહોવાના વચન યિરમિયાહ ભવિષ્યવક્તાને આવ્યું હતું કે તે યરૂશાલેમના ઉજ્જડપણામાં સિતેર વર્ષ પૂર્ણ કરશે.... હા, સર્વ ઇઝરાયેલે તારી વ્યવસ્થાનો ઉલ્લંઘન કર્યો છે, અને દૂર ફરી ગયા છે, જેથી તેઓ તારી વાણીનું પાલન ન કરે; તેથી શાપ અમારી ઉપર રેડાયો છે, અને તે શપથ પણ, જે દેવના દાસ મૂસાની વ્યવસ્થામાં લખાયેલો છે, કારણ કે અમે તેમના વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે. અને તેમણે પોતાની તે વાણીઓને સ્થિર કરી છે, જે તેમણે અમારા વિરુદ્ધ અને અમારા ઉપર ન્યાય કરનાર અમારા ન્યાયાધીશો વિરુદ્ધ, કહી હતી, અને અમારા ઉપર મહાન અનિષ્ટ લાવ્યું છે; કારણ કે સમગ્ર આકાશની નીચે એવું થયું નથી જેવું યરૂશાલેમ ઉપર થયું છે. જેમ મૂસાની વ્યવસ્થામાં લખેલું છે, તેમ આ સર્વ અનિષ્ટ અમારા ઉપર આવ્યું છે; તો પણ અમે યહોવા અમારા દેવની સમક્ષ પ્રાર્થના કરી નથી, જેથી અમે અમારી અનીતિઓમાંથી ફરીએ અને તારા સત્યને સમજીએ. તેથી યહોવાએ આ અનિષ્ટ ઉપર નજર રાખી અને તેને અમારી ઉપર લાવ્યું; કારણ કે યહોવા અમારા દેવ પોતાના સર્વ કાર્યોમાં, જે તે કરે છે, ધર્મો છે; કારણ કે અમે તેમની વાણીનું પાલન કર્યું નથી. દાનિયેલ 9:2, 11-14.

દાનિયેલે જે શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે અને જેનું અનુવાદ “શપથ” તરીકે કરવામાં આવ્યું છે, તે જ શબ્દ મૂસાએ લેવિતિકસ છવીસમાં ઉપયોગ કર્યો છે, જેનું અનુવાદ “સાત વખત” તરીકે કરવામાં આવ્યું છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ અમને જણાવે છે કે નવમા અધ્યાયમાં દાનિયેલ યિરમિયાહના સિતેર વર્ષોના સમયગાળા અને તેવીસ સો વર્ષોના સમયગાળા વચ્ચેનો સંબંધ સમજવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યો હતો. ગેબ્રિએલને આઠમા અધ્યાયમાં દાનિયેલને તેવીસ સો દિવસોના દર્શનને સમજાવવાની આજ્ઞા આપવામાં આવી હતી, અને ગેબ્રિએલ જ્યારે નવમા અધ્યાયમાં પરત આવે છે ત્યારે પોતાનું કાર્ય પૂર્ણ કરે છે, અને દાનિયેલને જાણ કરે છે કે સાતમા, આઠમા અને નવમા અધ્યાયોના વિષય રહેલા તે બે દર્શનોને મનમાં અલગ પાડે. આ બે દર્શનો જ તે “જ્ઞાનની વૃદ્ધિ”નો વિષય છે, જેને 1798માં ઉઘાડવામાં આવ્યું હતું.

યિરમિયાહના સિતેર વર્ષો અને મૂસાનો “શાપ” બંને મૂસાના “શપથ” દ્વારા પ્રતિનિધિત “સાત વખત”ના પ્રતીકો છે, પરંતુ ગાબ્રિએલ હવે તે તેવીસ સો વર્ષોની અવધિનું વિભાજન રજૂ કરવા જઈ રહ્યો છે. તેને માત્ર ત્યારે જ યોગ્ય રીતે વિભાગિત કરી શકાય છે જ્યારે કયડી નાખવાની દર્શન (“chazon”) અને પ્રગટ થવાની દર્શન (“mareh”) વચ્ચેનો સંબંધ યોગ્ય રીતે વિભાગિત કરવામાં આવે. ગાબ્રિએલે શરૂઆતમાં આ ઓળખાવી આપ્યું કે યહૂદીઓ માટે ચારસો નેવું વર્ષની પરિક્ષાકાળની અવધિ આપવામાં આવી હતી. તે અવધિ બળવાના એ જ ચારસો નેવું વર્ષોની અવધિ હતી, જેણે બંધકાઈના સિતેર વર્ષો ઉત્પન્ન કર્યા હતા.

યોવીસમું વચનમાં આવેલ “નિર્ધારિત” શબ્દ ઈ.સ.પૂ. ૪૫૭માં ત્રીજી આજ્ઞા બહાર પડ્યાથી લઈને ઈ.સ. ૩૪માં સ્ટીફનને પથ્થરમારો કરવામાં આવ્યો ત્યાં સુધીના સમયગાળાને સૂચવે છે, પરંતુ છવીસમા અને સત્તાવીસમા વચનોમાં આવેલ “નિર્ધારિત” શબ્દ મૂર્તિપૂજકતા અને પાપાશાહીના ઉજાડનાર સત્તાઓની ઓળખ કરાવે છે.

અને બાંસઠ અઠવાડિયાં પછી મસીહ કાપી નાખવામાં આવશે, પરંતુ પોતાના માટે નહીં; અને આવનાર રાજકુમારના લોકો શહેર અને પવિત્ર સ્થાનનો નાશ કરશે; અને તેનો અંત પૂર સાથે આવશે, અને યુદ્ધ ના અંત સુધી વિદ્યવંસો નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા છે. અને તે એક અઠવાડિયા માટે ઘણાઓ સાથે કરારને દૃઢ કરશે; અને અઠવાડિયાના મધ્યમાં તે બલિદાન અને અર્પણ બંધ કરાવશે, અને ઘણા પદ વસ્તુઓના પ્રસારથી તે તેને નિર્જન બનાવી દેશે, પૂર્ણવિરામ સુધી; અને જે નિર્ધારિત થયું છે તે નિર્જન થયેલા પર ઢોળવામાં આવશે. દાનિયેલ 9:26, 27.

ગેબ્રિએલ દાનિયેલને જાણ કરે છે કે "મસીહ" "કાપી નાખાયા" "પછી" "આવનાર રાજકુમારની પ્રજા નગર અને પવિત્રસ્થાનનો નાશ કરશે." ઈ.સ. 66 થી 70 સુધી પૂરાં સાડા ત્રણ વર્ષ ચાલેલા ઘેરાવમાં મૂર્તિપૂજક રોમે "નગર અને પવિત્રસ્થાન" નો નાશ કર્યો. ગેબ્રિએલ દર્શાવે છે કે "યુદ્ધનો અંત" "પ્રલયસરખા પ્રવાહ સાથે" થશે, અને તે યુદ્ધમાં "વિનાશો" હશે. યરુશાલેમ અને પવિત્રસ્થાન વિરુદ્ધ પૂર્ણ કરાયેલું તે યુદ્ધ, મૂર્તિપૂજા અને પોપસત્તા દ્વારા આચરાયેલું પદ્ધતિ હતું. શરૂઆતમાં યરુશાલેમનો નાશ કરનાર મૂર્તિપૂજક શક્તિ બાબેલ હતી, પરંતુ મસીહને ક્રૂસ પર ચઢાવવામાં આવ્યા પછી તેનો નાશ કરનાર મૂર્તિપૂજક શક્તિ મૂર્તિપૂજક રોમ હતી. પરંતુ પવિત્રસ્થાન અને સેનાના વિરુદ્ધનું યુદ્ધ બે વિનાશક શક્તિઓ દ્વારા પૂર્ણ કરવામાં આવ્યું હતું, અને પવિત્રશાસ્ત્રોમાં દર્શાવેલ આ બે વિનાશક શક્તિઓમાં બીજી શક્તિ પોપસત્તા છે.

પાપાધિકાર તે શક્તિ છે જેનું પ્રતિનિધિત્વ "છલકાતી કોરડી" તરીકે કરવામાં આવ્યું છે; તે દાનિયેલ અગિયારના ચાલીસમા પદમાં દર્શાવાયેલી એ જ શક્તિ છે, જે "છલકાય છે અને ઉપરથી વહી જાય છે." યેરુશાલેમના રૌદાઈ જવાનો આરંભ બેબિલોનથી થયો હતો, અને તે મોશેએ વ્યવસ્થાવિવરણમાં રજૂ કર્યા પ્રમાણે ગૂઢ વયનો બોલનાર લોખંડી રાષ્ટ્ર દ્વારા આગળ વધ્યો; ત્યારબાદ પાપાધિકાર આવ્યો. આ રૌદાઈ જવાના અંત સુધી "વિનાશો" "નિર્ધારિત" કરવામાં આવ્યા હતા. સત્તાવીસમા પદમાં, ખ્રિસ્ત ઘણાઓ સાથે એક સમાહ માટે કરારને દૃઢ કરે છે. તે સમાહના મધ્યમાં, પૃથ્વીનો બલિદાન પ્રણાલી બંધ થઈ જવાની હતી, કારણ કે ખ્રિસ્તે સ્વર્ગસ્થ પવિત્રસ્થાનમાં પોતાની મહાયાજકીય સેવા આરંભી. ચઢૂદીઓ માટે કાપી રાખવામાં આવેલા પરીક્ષાકાળ દરમિયાન તેમની આજ્ઞાભંગતાને લીધે, પવિત્રસ્થાન અને નગર ફરીથી નિર્જન બનાવવામાં આવવાના હતા.

આ વચન કહે છે: "ઘણાસ્પદ બાબતોના અતિપ્રસારને કારણે તે તેને ઉજ્જડ બનાવશે, અંત સુધી; અને જે નિર્ધારિત થયું છે તે ઉજ્જડ પર ઢોળવામાં આવશે." જ્યારે ચઢૂદીઓએ અંતે પોતાની પરીક્ષાકાળની મુદતનો પ્યાલો કાંઠે સુધી ભરી દીધો, ત્યારે શહેર અને પવિત્રસ્થાન યુદ્ધના અંત સુધી ઉજ્જડ રહેવાના હતા. ઈ.સ. 1798માં પગદળી હેઠળ આવવાનાં "અંત" સમયે એવું "નિર્ધારિત" કરવામાં આવ્યું હતું કે પાપાસત્તાને ઘાતક ઘા લાગશે. ત્યારબાદ શહેર અને પવિત્રસ્થાનને પુનઃસ્થાપિત કરીને ફરી બાંધવામાં આવવાના હતા, જેમનું પ્રતિકાત્મક દર્શન ત્યારે થયું હતું જ્યારે ચઢૂદીઓ ત્રણ આદેશોના આધારે શાબ્દિક બાબેલમાંથી બહાર આવ્યા હતા.

તે યુદ્ધની પરિપૂર્ણતા સુધી યેરુશાલેમ પાપલ સત્તા દ્વારા પગદળી થવાનું હતું. તે તેવીસ સો વર્ષોની અંદરના વિશિષ્ટ સમયગાળાઓ રચતા ભવિષ્યવાણીય સમયખંડોને યોગ્ય રીતે ત્યારે જ સમજી શકાય, જ્યારે સિત્તેર વર્ષોની પગદળીની દર્શનને પવિત્રસ્થાન અને સેના ની પુનઃસ્થાપનાની દર્શન સાથેના સંબંધમાં સમજવામાં આવે. મોશીના શાપના વિખેરાઈ જવાની દર્શનને નકારવું એટલે એકત્રિત થવાની દર્શનને નકારવું. સિત્તેર વર્ષોની દર્શન વિખેરાઈ જવાની દર્શન છે. તેવીસ સો વર્ષોની દર્શન એકત્રિત થવાની દર્શન છે. સિત્તેર વર્ષોની દર્શન વિખેરાઈ જવાની "chazon" દર્શન છે, અને તેવીસ સો વર્ષોની દર્શન એકત્રિત થવાની "mareh" દર્શન છે.

અતએવ, જેને દેવએ જોડ્યું છે તેને મનુષ્યએ અલગ ન પાડવું. Mark 10:9.

બંને દર્શનોને ભવિષ્યવાણીપૂર્વક એક સાથે જોડવામાં આવ્યા છે, અને એકને નકારવો એ બન્નેને નકારવા સમાન છે. આ હકીકત દર્શાવે છે કે, એક્વેન્ટિઝમ એવો દાવો કરતાં હોવા છતાં કે તેઓ બાવીસ સો વર્ષો ની ભવિષ્યવાણીનું સમર્થન કરે છે, તેમણે એક્વેન્ટિઝમના કેન્દ્રીય સંતંભને નકારી કાઢ્યો છે, એટલી જ નિશ્ચિતતા સાથે જેટલી નિશ્ચિતતા સાથે તેમણે 1863માં “સાત સમય”ને નકાર્યા હતા. શું ચૂંટીઓએ દેવની વચ્ચે થવા પાળવાનો દાવો ન કર્યો હતો? શું પ્રાચીન ઇઝરાયેલે મશીહની રાહ જોવાનો દાવો ન કર્યો હતો? જો દેવના વચનને જાળવી રાખવામાં ન આવે, તો માત્ર દાવો કોઈ અર્થ રાખતો નથી.

મિલેરાઇટોએ અંતે 22 ઓક્ટોબર, 1844ને બે હજાર ત્રણસો દિવસોની અવધિના અંત તરીકે ઓળખ્યું, પરંતુ તેમની સમજ મર્યાદિત હતી. મહાન નિરાશા પછી જ સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાન વિષે અને તે તારીખે અતિ પવિત્ર સ્થાને ખ્રિસ્તના પ્રગટ થવા વિષે પ્રકાશ આવ્યો. તે તારીખ પછી જ તેઓએ ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશને અને દેવના કાનૂનને સમજ્યા.

પ્રભુનો હેતુ બે હજાર ત્રણ સો વર્ષો સાથે સંકળાયેલા ભવિષ્યવાણીના પ્રકાશમાં વૃદ્ધિ કરવાનો હતો, અને 1856માં તેમણે વધુ પ્રકાશ માટેનું દ્વાર ખોલ્યું, અને ત્યારબાદના આગળના સાત વર્ષોમાં એક્વેન્ટિઝમે તે દ્વાર બંધ કરી દીધું. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 પછી જ પ્રભુએ ભવિષ્યવાણીના વિદ્યાર્થીઓને ફરીથી હાયરામ એડસનની લેખમાળાઓ તરફ દોર્યા, અને “સાત સમય”નો પ્રકાશ ફરી એકવાર વધવા માંડ્યો.

બે હજાર ત્રણસો વર્ષની ભવિષ્યવાણી અને બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષની ભવિષ્યવાણી વચ્ચેનો સંબંધ જોવાનો ઇનકાર કરતાં, એડવેન્ટિઝમે 22 ઓક્ટોબર, 1844ને સંકુચિત અને અપૂર્ણ રીતે સમજ્યું.

એકવાર S. S. Snow એ ફૂસીફ્રક્સન માટેની તારીખ નિશ્ચિત કરી દીધી, ત્યારબાદ 22 ઓક્ટોબર, 1844ની તારીખ નિર્ધારિત થઈ.

અત્યેવ જાણ અને સમજ કે યરુશાલેમને પુનઃસ્થાપિત કરવા અને બાંધવા માટે આજ્ઞા બહાર પડ્યાથી લઈને મશીહ રાજકુમાર સુધી સાત અઠવાડિયા અને બાંસઠ અઠવાડિયા થશે; માર્ગ ફરીથી બાંધવામાં આવશે, અને ભીંત પણ, હા, કષ્ટમય સમયોમાં. અને બાંસઠ અઠવાડિયા પછી મશીહ વિચ્છેદિત કરવામાં આવશે, પરંતુ પોતાના માટે નહીં; અને આવનાર રાજકુમારના લોકો શહેર અને પવિત્રસ્થાનનો નાશ કરશે; અને તેનો અંત પૂર સાથે આવશે, અને યુદ્ધના અંત સુધી ઉજાડપણાં નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા છે. અને તે એક અઠવાડિયા માટે ઘણા લોકો સાથે કરારને દૃઢ કરશે; અને અઠવાડિયાના મધ્યમાં તે બલિદાન અને અર્પણને બંધ કરાવશે, અને ઘૃણાસ્પદ વસ્તુઓના પ્રસરણને કારણે તે તેને ઉજાડ બનાવશે, પૂર્ણ અવસાન સુધી; અને જે નિર્ધારિત થયું છે તે ઉજાડ થયેલ પર ઢોળવામાં આવશે. દાનિયેલ 9:25-27.

મિલેરાઇટોએ ફૂસવેધની યોગ્ય તારીખ ઓળખી, અને ત્યારબાદ તેવીસો વર્ષોના સમયગાળાનો અંત પણ નિર્ધારિત થયો. “સમાહના મધ્યમાં” થયેલ “મશીહનો છેદ થવો”—જે સમયમાં ખ્રિસ્તે “વચનબદ્ધતાને” દૃઢ કરી, કારણ કે ચૂંટીઓએ પોતાના પરીક્ષાકાળનો પ્યાલો ટોચ સુધી ભરી દીધો હતો, જેમ કે “ઘૃણાસ્પદ વસ્તુઓના વ્યાપ” દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું છે—તે પણ ઓળખવામાં આવ્યું. ક્રોસ એ ઐતિહાસિક નિશાની બની, જે મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશને ઓળખવા માટે અનિવાર્ય હતી.

એવા શક્તિ શાળી રીતે દેવની શક્તિ નું પ્રગટીકરણ ઉત્પન્ન કરનારા તે વચનોમાં આવેલ પ્રકાશ હોવા છતાં, મિલેરાઇટ સકદી પણ તે વચનોની એવી સમજ સુધી પહોંચ્યા નહીં, જે બે દર્શનોના પરસ્પર સંબંધને સમજવાની દાનિયેલની ઇચ્છા દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતી હતી. જે સમયમાં ખ્રિસ્તે તે કરારને દૃઢ કર્યો હતો, તે બે અવધિઓમાં વહેંચાયેલો હતો; જેને પછીથી સિસ્ટર ૮ હાઇટે ખ્રિસ્તે તની સાડા ત્રણ વર્ષની વચક્તિ ગત સેવા તરીકે, અને ત્યારબાદ શિષ્યો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતી તેમની સેવા તરીકે ઓળખાવી. તેમણે જોયું કે ક્રોસનો ઐતિહાસિક સીમાચિહ્ન 22 ઓક્ટોબર, 1844ની તારીખ નિર્ધારિત કરવા માટે આધારરૂપ બન્યો, પરંતુ તેમણે એ જોયું નહીં કે તે સાડા ત્રણ વર્ષની બે સમાન અવધિઓના કેન્દ્ર નું પણ પ્રતિનિધિત્વ

કરતું હતું, અને તેથી “સાત વખત”નું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું, જેને ઈશ્વરે મોશે દ્વારા “તેના કરારનો વિવાદ” કહ્યું હતો.

ત્યારે હું પણ તમારા વિરુદ્ધ ચાલીશ, અને તમારા પાપોને લીધે તમને હજી સાત ગણું દંડ કરીશ. અને હું તમારા પર એવી તલવાર લાવીશ, જે મારી વાયાના વિવાદનો બદલો લેશે; અને જ્યારે તમે તમારા નગરોમાં ભેગા થશો, ત્યારે હું તમારી વચ્ચે મહામારી મોકલીશ; અને તમે શત્રુના હાથે સોંપી દેવામાં આવશો. લેવ્યવ્યવસ્થા 26:24, 25.

જ્યારે ખ્રિસ્ત ઘણાઓ સાથેની વાયાને દૃઢ કરી રહ્યો હતો, ત્યારે તે વાયા જ એવી હતી જેના વિષે તેને આજ્ઞાભંગી યહૂદીઓ સાથે વિવાદ હતો. તેની “વાયાનો વિવાદ” ઇ.સ.પૂ. 723માં આરંભ્યો, જ્યારે આસિરિયાઓએ ઉત્તર રાજ્યને બંધકાઈમાં લઈ ગયા, અને ત્યારબાદ એક હજાર બે સો સાઠ ભવિષ્યવાણીના દિવસો સુધી, મૂર્તિપૂજકતાએ શાબ્દિક ઇઝરાયેલને પદ્મલિત કર્યું. ત્યારપછી, આત્મિક ઇઝરાયેલને પાપાસત્તાએ પદ્મલિત કર્યા એવા વધુ એક હજાર બે સો સાઠ ભવિષ્યવાણીના દિવસો આવ્યા.

જે ભવિષ્યવાણીય સમાહમાં ખ્રિસ્તે કરારને દૃઢ કર્યો, અને આમ તેરેસો વર્ષોની દૃષ્ટિની પરિપૂર્ણતા કરી, તે જ સાથે તેણે બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષોની દૃષ્ટિનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કર્યું. મિલરાઇટોએ બે હજાર ત્રણસો વર્ષોની ભવિષ્યવાણીનો એટલો ભાગ ઓળખ્યો કે તેઓ મધ્યરાત્રિની હાકલનો સંદેશ યોગ્ય રીતે જાહેર કરી શક્યા, પરંતુ તેમણે તે પ્રકાશનો અમુક ભાગ નકાર્યો, જે ગેબ્રિએલે નવમા અધ્યાયમાં આપેલી વ્યાખ્યામાં પ્રગટ કરવાનો હેતુ રાખ્યો હતો.

ગેબ્રિએલે દાનિયેલને “વસ્તુ” અને “દર્શન” તરીકે દર્શાવવામાં આવેલી બે દર્શનોને યોગ્ય રીતે અલગ પાડવા (માનસિક રીતે જુદા કરવા) સૂચના આપી હતી, અને તે સલાહની પરિપૂર્તિરૂપે સિસ્ટર વ્હાઇટ આપણને જણાવે છે કે સિત્તેર અઠવાડિયા (“સાત વખત”નું એક પ્રતિક) અને બે હજાર ત્રણસો વર્ષો વચ્ચેના સંબંધને સમજવા માટે પ્રયત્ન કરતાં દાનિયેલ પર આ જ ભાર હતો.

“સાત વખત”ના એડવેન્ટિઝમ દ્વારા અસ્વીકારથી તેઓ એવી સ્થિતિમાં આવી ગયા કે તેઓ સમજવા અસમર્થ રહ્યા કે બાવીસસો વર્ષમાંથી કાપી કાઢવામાં આવેલ ચારસો નેવું વર્ષનો પ્રથમ અવધિ, કરારની તે બળવાખોરીનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો જેને મૂસા “તેના કરારનો વિવાદ” તરીકે ઓળખાવે છે.

તેમને એ ઓળખવાથી પણ અટકાવવામાં આવ્યા હતા કે અઠવાડિયાના મધ્યમાં થયેલ ફૂલીકરણ માત્ર તારીખને જ ઓળખાવતું ન હતું, કારણ કે તેણે વચનના રક્ત દ્વારા ઇઝરાયેલની આજ્ઞાભંગ સામે ખ્રિસ્તના વિવાદનું અચુક કેન્દ્ર જ નિર્ધારિત કર્યું હતું. તેઓ આ હકીકત પ્રત્યે અંધ હતા કે ક્રોસ પર ઘણાઓ માટે વહાવવામાં આવેલું તે રક્ત, જે તેના વચનની પુષ્ટિ કરી રહ્યું હતું, તે લેવીય પુસ્તકના અધ્યાય પચ્ચીસ અને છવીસમાં પ્રસ્થાપિત કરાયેલ વચનની પણ પુષ્ટિ કરી રહ્યું હતું.

પ્રાચીન ઇઝરાયેલે પોતાના ઉપર એવો એક વાયા લઈ લીધો જેમાં તેમણે વાયાને પોતાની આ જાહેર ઘોષણા તરીકે નિર્ધારિત કર્યો: “યહોવાએ જે કશું કહ્યું છે, તે બધું અમે કરીશું”; તેઓ સંપૂર્ણપણે અજાણ હતા કે ખ્રિસ્ત જે વાયા પ્રદાન કરી રહ્યા હતા તેમાં આવશ્યક હતું કે તેમની વ્યવસ્થા હૃદય પર લખાય. વાયાની શરતો વિશે તેમની ફરિસી સમજૂતીએ તેમને સત્ય વાયાને સમજવાથી અને સ્વીકારવાથી અટકાવ્યા.

આધુનિક ઇઝરાયેલે સમાહના મધ્યમાં થયેલા ક્રોસના લોહીને એવા શબ્દોમાં વ્યાખ્યાયિત કર્યું છે, જે આધુનિક ઇઝરાયેલ પર પણ એ જ અંધતા લાવે છે જેવી પ્રાચીન ઇઝરાયેલ પર ત્યારે આવી હતી, જ્યારે તેમણે મસીહાને અસ્વીકાર કર્યો હતો અને ઘોષણા કરી હતી કે કેસર સિવાય અમારો કોઈ રાજા નથી.

આધુનિક ઇઝરાયલ એ હકીકત પ્રત્યે અંધ છે કે ગેબ્રિ એલે દાનિયેલને જે ઇતિહાસની રૂપરેખા આપી હતી તેમાં માત્ર કરારની પુષ્ટિ જ નહીં, પરંતુ એ લોકો પર આવતું વિખેરાઈ જવું પણ સમાવેશ પામે છે, જેઓ તે કરારને નકારે છે; કારણ કે આ પદો દર્શાવે છે કે પૌરાણિક રોમ (આવનારો રાજકુમાર) શહેર અને પવિત્ર સ્થાનનો નાશ કરશે, અને યુદ્ધના અંત સુધી (જે પવિત્ર સ્થાન અને સેનાને ત્રાંપીને કચડી નાખતું હતું) “ઉજાડપણાં,” બહુવચનમાં, નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા હતા.

જે ઇતિહાસમાં ખ્રિસ્તે ઘણાઓ સાથેની વાચાને પુષ્ટિ કરવા માટે પોતાનું રક્ત ઢોળ્યું, તેમાં વિધ્વંસ લાવનાર બે શક્તિઓ—મૂર્તિપૂજક રોમ અને પાપલ રોમ—વિશેષરૂપે ઓળખાવવામાં આવી છે. કોસ ઉપર ઢોળાયેલું રક્ત એ છે, જે ખ્રિસ્ત સ્વર્ગસ્થ પવિત્રસ્થાનમાં લઈને આવે છે, અને તે તેમના કાર્યનું પ્રતીક છે, જે બે હજાર ત્રણસો વર્ષના “mareh” દર્શન દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. તે ઇતિહાસ બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષના “chazon” દર્શનના ઇતિહાસ સાથે ગૂંથાયેલો છે, જેમ કે તે બે વિધ્વંસક શક્તિઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જે પવિત્રસ્થાન અને સૈન્યને પગતળે ચગદળી નાખશે.

મિલરની સ્વપ્નદૃષ્ટિમાં રત્નો તરીકે દર્શાવવામાં આવેલા સૂર્ય જેટલા તેજસ્વી પ્રકાશમાન હતા, પરંતુ તેઓ અધૂરા હતા. અંતિમ દિવસોમાં, જ્યારે મધ્યરાત્રિની પોકાર અક્ષરશઃ ફરી પુનરાવર્તિત થશે, ત્યારે એ જ રત્નોને “ધૂળ-બ્રશ ધરાવતા મનુષ્ય” દ્વારા નવા, વધુ મોટા પેટીમાં મૂકવામાં આવશે, અને ત્યાર પછી તેઓ મૂળ કરતાં દસ ગણાં વધુ તેજથી પ્રકાશશે. તેઓ અંતિમ મધ્યરાત્રિની પોકારના સંદેશાની કસોટી બને છે. હબક્કૂક દ્વારા ભવિષ્યવાણી કરાયેલા બે સાક્ષીઓએ એ રત્નોને વિશેષરૂપે પાટિયાઓ તરીકે ઓળખાવ્યાં હતા. જ્યારે 1843 અને 1850 ના પાયોનિયર ચાર્ટોના બે પાટિયાઓને “પંક્તિ ઉપર પંક્તિ” એકબીજા પર મૂકવામાં આવે છે, ત્યારે મિલરના રત્નોની વિશેષ ઓળખ થાય છે, અને આમ કરતાં એ રત્નો અંતિમ મધ્યરાત્રિની પોકારના સંદેશાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

બે ચાર્ટ પર દર્શાવવામાં આવેલી બહુભાગની સત્યતાઓ 1844 પહેલાં પૂર્ણ થયેલી ભવિષ્યવાણીઓને સ્પષ્ટ કરે છે, જેમ કે દાનિયેલ સાત અને આઠનાં પશુઓની ઓળખ. દાનિયેલ બેની પ્રતિમા તેમાં દર્શાવવામાં આવી છે. દર્શનને સ્થાપિત કરનાર રોમ છે કે એન્ટિયોકસ એપિફેનેસ—તે અંગેનો તર્ક તેમાં છે. પ્રથમ નિરાશા, હબક્કૂક અને દસ કુંવારીકોનો વિલંબનો સમય તેમાં છે. ત્રીજા દૂતનું આગમન તેમાં છે, તેમજ સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાન પણ. “દૈનિક” પેગાનવાદના પ્રતિક તરીકે તેમાં છે. અને નિશ્ચિતપણે, ઇસ્લામની ત્રણ “વોઇઝ” પણ તેમાં છે. જ્યારે આ ચાર્ટોને એકત્ર કરીને જોવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓ એ “જ્ઞાનની વૃદ્ધિ”નું દૃશ્યાત્મક દર્શન રજૂ કરે છે, જે ત્યારે ઘટે છે જ્યારે યહૂદાના કુળનો સિંહ ભવિષ્યવાણીના એક સત્યને અનમુદ્રિત કરે છે.

જેમ જેમ આપણે ઉલાઈ નદીના દર્શન વિષેના આપણા વિચારને સમાપ્તિની દિશામાં લઈ જઈએ છીએ—જે 1798માં અંતકાળે ઉઘાડવામાં આવેલ ભવિષ્યવાણીય જ્ઞાનનું પ્રતીક હતું, અને જે વધીને વિલિયમ મિલરના સ્વપ્નના નવા, વધુ મોટા કાસ્કેટમાં રહેલા રત્નોને રચવા લાગ્યું—તેમ તેમ આપણે તે મિલરાઈટ સત્યોને ફરીથી પરખીશું, જે તેમના ઇતિહાસમાં અપૂર્ણ રહ્યા હતા. તેમાંના કેટલાક અપૂર્ણ અવસ્થામાં રહેલા, કારણ કે તે મિલરાઈટો ઇતિહાસના જે સમયખંડમાં જીવતા હતા; અને કેટલાક અન્ય અપૂર્ણ રહી ગયા, કારણ કે જેઓ ત્રીજા દેવદૂતના પ્રગતિશીલ પ્રકાશ સાથે ચાલતા રહેવાનું અસ્વીકાર કરતા હતા, તેમની આજ્ઞાભંગતાને કારણે.

આ બાબતોને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“જેઓને ઈશ્વરે સંદેશ સાથે મોકલ્યા છે તેઓ માત્ર મનુષ્યો જ છે, પરંતુ તેઓ જે સંદેશ વહન કરે છે તેનું સ્વરૂપ કેવું છે? શું તમે ચેતવણીઓને તેથી અવગણવા, અથવા તેમથી ફરી જવા, ધૃષ્ટતા કરશો કે ઈશ્વરે તમને શું વધુ ગમશે તે વિષે પરામર્શ કર્યો નહોતો? ઈશ્વર એવા મનુષ્યોને બોલાવે છે કે જેઓ બોલશે, જોરથી પોકારી ઊઠશે અને કંઈપણ બચાવશે નહીં. ઈશ્વરે આ સમય માટે પોતાનું કાર્ય કરવા

પોતાના સંદેશવાહકોને ઉભા કર્યા છે. કેટલાકે ખ્રિસ્તની ધર્મિકતાના સંદેશથી ફરી જઈને મનુષ્યો અને તેમની અપૂર્ણતાઓની ટીકા કરી છે, કારણ કે તેઓ સત્યનો સંદેશ સર્વ ઇચ્છનીય કૃપા અને ઘડાવ સાથે રજૂ કરતા નથી. તેઓમાં અતિશય ઉત્સાહ છે, તેઓ અતિશય ગંભીર છે, તેઓ અતિશય દૃઢતાપૂર્વક બોલે છે; અને જે સંદેશ ઘણા કંટાળેલા અને દબાયેલા આત્માઓને આરોગ્ય, જીવન અને સાંત્વના લાવતો હોત, તે એક અંશે બાકાત રાખવામાં આવે છે; કારણ કે પ્રભાવશાળી મનુષ્યો જેટલા પ્રમાણમાં પોતાના હૃદયો બંધ કરે છે અને ઈશ્વરે જે કહ્યું છે તેની સામે પોતાની ઇચ્છાઓને વિરોધમાં ઊભી કરે છે, એટલા જ પ્રમાણમાં તેઓ તે પ્રકાશની કિરણને દૂર કરી લેવા પ્રયત્ન કરશે, જેના માટે કેટલાક લાંબા સમયથી તરસ્યા છે અને પ્રાર્થના કરતા આઠ્યા છે, અને જે જીવંત બનાવનારી શક્તિ માટે તેઓ પ્રાર્થના કરતા રહ્યા છે. ખ્રિસ્ત તે પોતાના સેવકો વિરુદ્ધ બોલાયેલા બધા કઠોર, ગર્વભર્યા, ઉપહાસમય વચનોને પોતાના જ વિરુદ્ધ બોલાયેલા તરીકે નોંધ્યા છે.”

“ત્રીજા દૂતનો સંદેશ સમજવામાં નહીં આવે; અને જે લોકો તેની વધતી જતી મહિમામાં ચાલવાનો ઇનકાર કરે છે, તેઓ પૃથ્વીને પોતાની મહિમાથી પ્રકાશિત કરનાર તે પ્રકાશને ખોટો પ્રકાશ કહેશે. જે કાર્ય થઈ શક્યું હોત, તે સત્યને નકારનારા લોકો દ્વારા, તેમના અવિશ્વાસને કારણે, અધૂરું રહી જશે. અમે તમને, જે સત્યના પ્રકાશનો વિરોધ કરો છો, વિનંતી કરીએ છીએ કે તમે દેવના લોકોને માર્ગમાંથી હટી જાઓ. સ્વર્ગથી મોકલાયેલો પ્રકાશ તેમની પર સ્પષ્ટ અને અચળ કિરણોમાં ઝળહળી ઊઠવા દો. જેમને આ પ્રકાશ આવ્યો છે, તેઓ તેનો કેવો ઉપયોગ કરે છે તે માટે દેવ તમને જવાબદાર ઠરાવે છે. જે લોકો સાંભળશે નહીં તેઓ જવાબદાર ગણાશે; કારણ કે સત્ય તેમની પહોંચની અંદર લાવવામાં આવ્યું હતું, પરંતુ તેમણે પોતાની તકો અને અધિકારોનો તિરસ્કાર કર્યો. દેવી પ્રમાણપત્ર ધારણ કરતા સંદેશાઓ દેવના લોકોને મોકલવામાં આવ્યા છે; ભલાઈ અને સત્યથી પરિપૂર્ણ ખ્રિસ્તની મહિમા, મહત્તા અને ધર્મિકતા રજૂ કરવામાં આવી છે; અને યેશુ ખ્રિસ્તમાં રહેલી દેવત્વની સંપૂર્ણતા અમારા વચ્ચે સૌંદર્ય અને મનોહરતાથી પ્રગટ કરવામાં આવી છે, જેથી જેમના હૃદયો પૂર્વગ્રહથી બંધ ન હતા તેઓ સૌ આકર્ષાય. અમે જાણીએ છીએ કે દેવએ અમારા વચ્ચે કાર્ય કર્યું છે. અમે આત્માઓને પાપમાંથી ધર્મિકતા તરફ વળતાં જોયાં છે. અમે પસ્તાવાનાં હૃદયોમાં વિશ્વાસને પુનર્જીવિત થતો જોયો છે. શું અમે તેઓ જેવા કુષ્ઠરોગી થઈએ કે જેઓ શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા પછી પોતાના માર્ગ ચાલ્યા ગયા, અને માત્ર એક જ દેવને મહિમા આપવા પરત આવ્યો? આવો, તેના ઉપકારોનું વર્ણન કરીએ, અને હૃદયથી, કલમથી અને સ્વરથી દેવની સ્તુતિ કરીએ.” Review and Herald, May 27, 1890.